

Îmbinarea problemelor de biologie cu artele plastice este o idee realizabilă în mod excelent în cadrul sălilor expoziționale ale muzeelor de științele naturii. Transpunerea pe plan artistic a fenomenelor și problemelor naturii și expunerea acestor realizări într-un cadru muzeistic din domeniul biologic îndeamnă la meditații profunde pe vizitatorii dornici de a recepta elementul artistic în sine, ca necesitate lăuntrică. Umanul poate fi definit cu lirism și sinceritate, cu plasare organică în ambianță prin mijloace deopotrivă narative și afective, plecând de la hieratismul egiptean până la realismul anatomic. Destabilizările biocologice induse de civilizație determină deopotrivă destabilizări ale existenței umane însăși, iar în acest context, în arta modernă se simte nevoia conștientizării inconștienței umane în direcția propriei existențe.

Gândirea umană este supusă legilor procesualității, existând o anumită filogenie a raționalului, uneori însă echilibrul senzorial perceptiv poate fi deranjat de ecuații spirituale supradimensionate, în cazul nostru de receptarea actului artistic, care prin conexiuni cumulative (translineare) ajung mai repede la receptarea esențialului. Ideile prezentate mai sus în mod succint doresc să contribuie la demonstrarea încă o dată că educația estetică este convergentă cu umanismul implicat de disciplinele biologiei.

La data de 29 sept 1993, la Muzeul de Științele Naturii din Aiud a fost organizată o sesiune de comunicări științifice pe teme de biologie și cu această ocazie s-a vernisat expoziția de pictură a pictoriței Katherina Isack din California, S.U.A. Au fost expuse 87 de lucrări rea-

lizate în Acryl, de diferite dimensiuni, până la dimensiunea maximă de un metru a unei laturi. La vernisaj a participat un numeros public din localitate, din București, Paris, Los Angeles, public care a avut satisfacția de a savura lucrările expuse.

Kathy Isack s-a născut la Aiud, trăiește de 22 ani în frumosul oraș californian San Francisco, cu climatul dulce, străzile și podul Golden Gate.

Portretul pictoriței Katherina Isack, de A.F. Philippe (1982)

Picturile ei emană armonie plastică, îmbină ingenios culorile, folosind culori calde intercalând pe cele reci cu scopul de a mări contrastul și tensiunea voit creată. Lucrările sunt cu precădere non-figurative, iar efectul lor este pozitiv, exprimă stările sufletești, echilibrul intern ca urmare a receptivității autoarei față de natura și semenii ei. Folosește un limbaj imaginar pur abstract al formelor și stărilor. La început s-a inspirat din tradițiile impresionismului clasic dominat de spontaneitatea pură a reprezentărilor, la care s-au adăugat impresiile lăsate de vechile legende rămase de la popoarele vechi, cele ale lumii de inchipuire și ritualuri păgâne din insulele Pacificului, India și Grecia antică. De fapt cine a vizitat Grecia este impresionat de lumina sa, și mai cu deosebire de acea imagine cu totul particulară pe care o exercită cu puritatea și transparența luminii din Attica și insula Siphnos. Această lumină, care constituie direct sau indirect un element de interes artistic pentru tot ce e sensibil, a lăsat o impresie profundă și persistentă în subconștientul pictoriței, pentru crearea formelor abstracte și combinațiile lor cromatice. India are o sursă aparte de putere de inspirație pentru creatorii de arte plastice, dar care diferă de cea a Greciei. Penelul artistei a fost condus de imaginație și emoția momentului, lăsându-se pradă exteriorizării vizuale a stărilor interne prin ritmul liniilor, petelor și strălucirii culo-

rilor, emanând echilibru și îndemn la receptarea frumosului.

Majoritatea lucrărilor expuse au fost create în India, în anul 1991, unde autoarea a petrecut o perioadă fertilă de creație artistică.

La vernisaj, pictorița a spus următoarele. — „*aș dori ca atunci când priviți tablourile mele să simțiți aceeași plăcere pe care am simțit-o eu atunci când le-am pictat*”.

După expoziția de la Aiud, pictorița a plecat împreună cu lucrările în India și Nepal (Kathmandu), unde a expus și a continuat munca de creație artistică, urcând pe Everest, nu pentru a cuceri noi culmi neescaladate încă, ci de a avea parte de liniștea acestor înălțimi și priveliști care pot produce trăiri artistice profunde. La altitudinea de 2300 m, respirând aerul oxigenat, a avut ocazia de a medita privind spre culmile Machhapuchre și Sagarmatha.

Între două perioade de călătorii, trăiri, meditații și creații artistice, în pauzele creaționale, pictorița se ocupă de inițierea generațiilor tinere în direcția artelor frumoase, de trezirea sentimentelor umane, a frumosului, a interiorizării și exteriorizării acestor sentimente cu ajutorul artelor plastice. În multe cazuri renunțând la metodele scolastice clasice permițând libertate deplină fanteziei și dinamicii mișcărilor pensulei, care în concepția ei este prelungirea somatică a creierului uman.